

Medlem, hvad Uddannelsen i Leir angaaer. Det forekommer mig, at den Aarstid, hvortil Øvelserne her ere indskrænkede, og den Maade, hvorpaa det Hele er ordnet, i høi Grad egne sig til at prøve først med enkelte Afdelinger, hvilke Resultater det vil give at uddanne Mandstabet i Leir, og hvis det da viser sig, at Uddannelsen bliver betydelig bedre, end naar man ikke bruger Leir, og at Udgifterne dertil ikke blive overdrevent store, saa vil det forekomme mig ganske naturligt, at man gaaer over til en Uddannelse paa denne Maade, som jeg ikke har Grund til at skjule, at jeg nærer megen Tilbøjelighed for.

Endnu en anden Side, som jeg har tænkt mig kunde være afgjørende, naar man vil sammenligne de to Forslag med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man kunde kalde det, der indeholdtes i det Ene eller det Andet, en Folkevæbning, kunde maaskee være Hensynet til, hvormange faste Befalingsmænd der skulde være i Hæren efter disse to Forslag. Jeg skal derfor tillade mig at oplyse, at efter Krigsministeriets Forslag skulde der af faste Befalingsmænd gives 343 Officerer, og efter Mindretallets Forslag 446, altsaa 100 flere; derimod skulde der efter Krigsministeriets Forslag findes 631 faste Underofficerer, efter Mindretallets Forslag 520, altsaa omtrent 100 mindre. Sammenlægges disse Tal, faaer man ud, at Krigsministeriet foreslaaer 974 faste Befalingsmænd, Mindretallet derimod 966, det er 8 mindre. Smidbertid har Krigsministeriet rigtignok et lille Tillæg til dette; det foreslaaer nemlig desuden til Tjeneste i Fredstid at have 105 Secondlieutenanter og 378 Corporaler, tilsammen 483 Befalingsmænd, men som vel at mærke ere Værnepligtige, der ikke vedblive deres Liv igjennem at være Militaire, og jeg kan ikke troe, at det skulde være et Særkjende for en Folkevæbning, at man ikke skulde søge at bevirke en bedre Uddannelse for de værnepligtige Befalingsmænd ved at opstille saadanne Vilkkaar for dem, at man kunde vente, at nogle af dem vilde offre saa mange Aar paa deres Uddannelse, at de kunde blive vel uddannede. I den Retning maa det erindres, at Mindretallet, naar man undtager de faste Befalingsmænd, jeg har nævnt, ikke vilde have en eneste værne-

pligtig Befalingsmand, der havde længere Tids Øvelse end 18 Maanedes; hvorimod man efter Krigsministeriets Forslag til dem, der ere hjemsendte efter 18 Maanedes Øvelse, vil have føiet endeel, der gif hjem efter at have ligget 2—3 Aar til Tjeneste, altsaa efter at have erhvervet sig en bedre Uddannelse.

Med Hensyn til den Forventning, der er næret af Adskillige, om at Mindretallets Forslag skulde blive billigere, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at hvad Befalingsmændenes Lønning angaaer, saa er den af Krigsministeriet beregnet at udgjøre 746,700 Rb. for Infanteriet, medens Mindretallets faste Befalingsmænds Lønning er beregnet at udgjøre 741,500 Rb., altsaa 5,200 Rb. mindre, hvilket vistnok ved disse Tal turde være aldeles forsvindende. Dertil kommer endnu, at da Mindretallets Forslag har et større Antal Officerer og et mindre Antal Underofficerer, saa følger deraf naturligt, at Pensionsbørden efter Mindretallets Forslag vil blive større end efter Krigsministeriets. Hvad Udgiften til Mandstabets Uddannelse angaaer, saa troer jeg ikke, at der, da der uddannes ligemeget Mandstab, er synderlig Grund til at vente, at det vil gjøre stor Forskjel, om det skeer i 7 Maanedes i Garnison eller i 6 Maanedes i Leir. Det forekommer mig saaledes, at man ligefrem kan sige, at der i Henseende til Beføstning ikke kan være stor Forskjel paa disse to Forslag. Der er en Ting, jeg glemte før, og som unægtelig gjør en Forskjel, men dog ikke nogen særdeles stor, nemlig, at Krigsministeriet foreslaaer til videre Uddannelse og Garnisonstjeneste om Vinteren at beholde 1,760 Mand, medens Mindretallet derimod kun foreslaaer at beholde 520; men det er dog ikke nogen Forskjel i Udgiften, som vil veie meget stort.

Efter hvad jeg her har oplyst, at det faste Befalingspersonale og Mandstab virkelig er det samme efter begge Forslag, at det er formeret efter Mindretallets Forslag i 40 Batailloner og efter Krigsministeriets i 32 med Tillæg af 5 Depotbatailloner, altsaa i 37, synes der at være en saa stor Øverensstemmelse mellem disse to Forslag, at det virkelig kunde forbause, at Nogen sætter stor Priis paa, om man foretrækker det ene eller det andet af dem. Der-